

A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSEG
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL

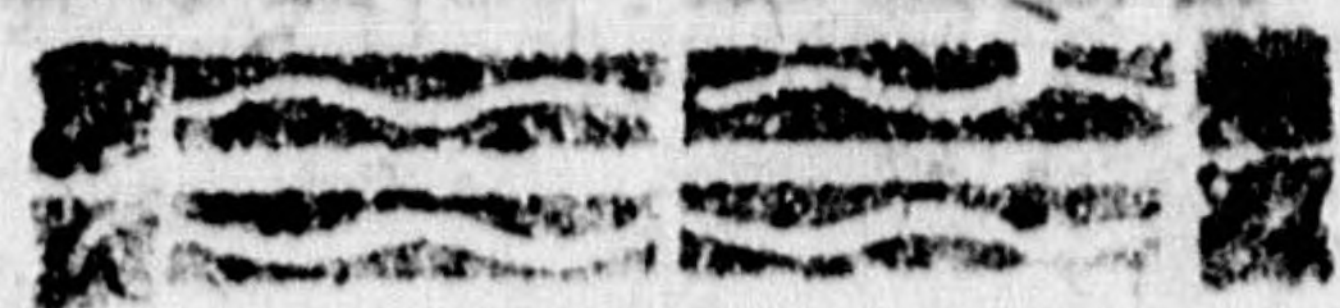
Indult BÉTSBÖL Kedden 7. Decemberben. 1790.

Bétsből — de tsak a' mit lehet.

A' mi Fels. édes Anyánk és Királynénk máig-is nyavallyáinak terhe alatt vagyon — A' mi Koronánk örököse *Ferentz* fő Hertzeg ligen terhesen vagyon, és közönséges hir felöle, hogy meg-himlőzött volna. — Mindenektől ugy éttjük, hogy F. Királyunk *Gallitziába* szándékoznék minden órán, nem tsak olly véggel, hogy a' maga Birodalmának ezen kis szegeletetskéjét-is meg-tekintse, hanem olly örvendetes reménységgel, hogy az itt lévő szélektől nem messze fekvő egy bizonyos *Muska* városban a' F. Orosz Tsászárnéval *Katharinával*-is szembe lésszen, ki; a' mint haljuk, F. Királyunknak eleibe fog jöni. Igaz légyené, vagy nem ezen közönséges hir — minden órán meg-tudjuk. — Nékünk ugyan

E e e e e

ma-

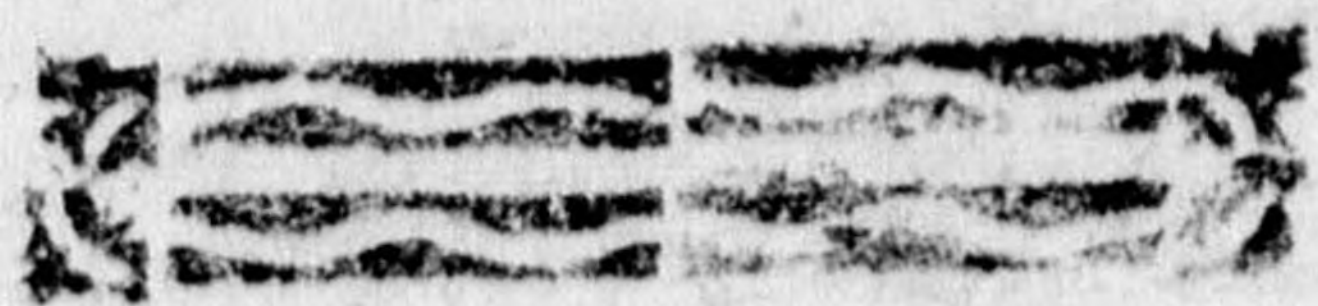

minden Hazánkban benn lévő Sergeink békecséges
 lábbon állanak, Belgrádban igen kevés örízetünk va-
 gyon is a' t. — egy szóval a' békecség hajnal tsillaga
 láttatik fényleni — de tsak alig hiszük, hogy az
 Orosz Udvar, ki a' Portának Birodalmait máig is
 szüntelen foglalja, hogy a' maga kárával meg bé-
 kéljék; sőt *Potemkin* ugy szándékozik, hogy a' mit
 mi vissza találnánk is adni a' Töröknek, ő azon-
 nal erőszakoson vegye el töllek. — Oláh országból,
 egy *Urtitsényi* nevű Városotskából ezt írják nekünk
 Nov. 18 dikán: „Hogy a' *Muszka Kélit*, vagy *Ké-
 lita* városát meg vette bizonyos — most *Imael* és
Bráhila felé készül; sőt némellyek azt beszélik,
 hogy *Brahillát* a' Törökök minden tsata nélkül ad-
 ták volna által. — — — Hertzeg *Potem-
 kin* már nem meszize — tsak 8 órányira vagyon
 Konstantzinapolytól. — A' Nagy Vezér *Silistriá-
 nál* fülel, kire a' maga Tsászárja ki-mondhatatlan-
 nul neheztel azért, hogy *Maurojénit* minden ok-nél-
 kül meg fejtette, mellyért tsak alig ha a' Nagy
 Vezér meg-nem büntettetik. Köszöni *Maurojénit* az
Elyséumból a' Satisfactiot — de a' fejit többé néki
 egy Satisfactio sem ragaszthatja vissza. — Ugy
 értjük, hogy a' Belgiumbéliék-is kezdenek tsendesebb
 hangon beszélni, — és tegnap előttis egy Testörző Had-
 nagy és Kabinet Kurir *Szabó* Úr Hágába küldeték,
 a' Belga békecséget eszközlő gyűléshez. *Vandernot*,
van Aipen's más pártütő fejei Belgiumnak *London-
 ban* kerestetik a' szállást — melyre nézve innenis
 tsak alig, ha minden oran örvendetes hireket nem
 fogunk hallani — Már ki-is vagyon rendelve fő Her-
 tzeg *Károly János Lajos*, ki most 19. esztendős, hogy
 Belgiumba mennyen Helytartónak. — De a' mint
 értjük a' *Belgak* ugy akarják el-venni ezen Hertze-
 get, hogy Belgium az Auszriai udvartól ne fűgjen,
 hanem ezen Hertzeg légyen a' fő köztök, és ök ma-
 gokra légyenek — egy néhány nap talám tsak a'
 köze, hogy mindent világasobban meg fogunk tudni.
 — A' Gyözedelmi kapuknak Bétsben tsak a' helyek
 maradott, és azolta igen mély tsendesség és halga-
 tás

tás uralkodik itten. — A' Vallás dolgában feljött 2 rendbéli Protestáns — az az Katholikus Protestáns — és Protestáns - Protestans Députátziok vizs-
szatértének Bétsből — és ugy beszélik itten, hogy a' Király a' maga hittel meg-petsétlett Királyi szo-
vát nem igen akarná visszavonni — azonban meg-láttuk ezután.

A' N. M. Királyi Testörző Seregnek eddig volt Oberstere *Finta* Ur, a' mint már jelentettük, Gen-
rangal és fizetéssel önként nyugodalmat nyert ma-
gának, és helyébe Gárda Obersterré tétetett a' *Zsá-
szár Toskána* Dragonyos Sergénel eddig volt Oberst-
lájdinánt M. *Bartsay* Abrahám Ur, egy olyan ki-
nyilt szívü, szemü, és elzü Hazafi, kiröl, az ide-
genek szájából hallattam ez ítéletet — hogy egy F
Udvari Követtséget mindenkor el-viselhetne. — Ugy-
van a' hire, hogy ő Felsége egy Kegyelmes rende-
lése által a' *Stokfyt* és a' *Sós-nalat* külső Országok-
ról megint bé hozni meg-engedte volna. Az első-
ből itt-is elég találtatik. — 12-dik Dec. lesz a' *Szent István* Rendjének innepe — és már az ezen
Rendnek tzimmerét nyerő Méltóságok ki vagynak je-
gyezve; de minnyájon nem tudatnak. A' Nagy
Keresztet Kapók közzül az első a' mi *Palatati-
nusunk* — a' *Paszfzau* Hertzeg, H. *Auersperg*, G.
Zitzy 's t. — A' kisebb Keresztesek közzül az el-
ső, Tanátsos *Pásztóri* Ur, Tan. *Póltza* és Tan. *Grát-
ner* — de itt majd világosobban fog látni szemünk,
ha az innep el-telik.

Ezen folyó hónapnak első napjain Ország gyü-
lések tartatának a' Primás épületeiben, és az *Ante*

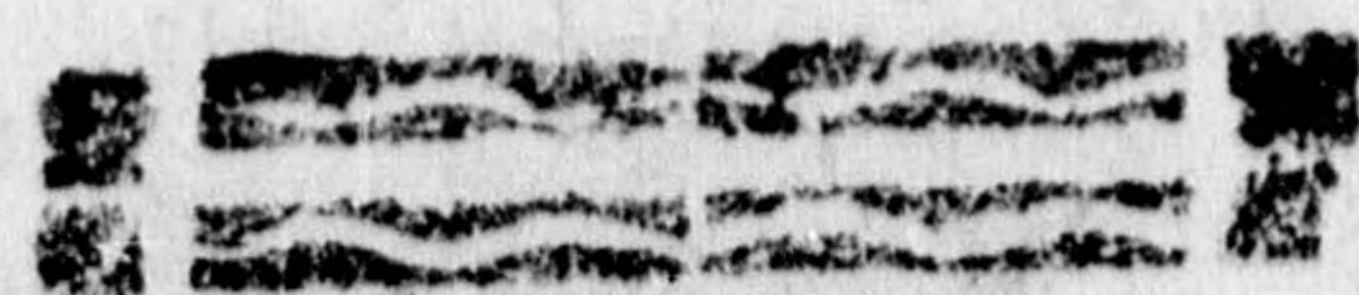
Coronationális *adók* fel-olvasztatának és meg-ros, táltatának, de még semmi meg-határozott dologgal nem szolgálhatunk innen — várjuk azért végre a' dolgot.

Bukurest. — Nevettséges dolog történt Sept. elejen Oláh országban. A' *Kajmakámnak*, ki a' *Vajda* után leg első, kívül *Bukurest* városán nem meszize, egy gyümölcstel bővön rakott kertye lévén, hir futamodik egyszer a' Taborban hogy H. *Koburg* parantsolaiatyából két Magazinumok fognának ezen kertben készittetni, melly szérent a' kertnek ki kell tisztittatni, és engedelem vagyon a' gyümölcstöt kinek-kinek kedve szerént le-szedni. Nem kellett több a' Katonáknak, 'sákra tarisznyára kerekedik a' legényfég, mindeneknek szemek láttára takarittatott ki-felé a' kertből a' sok drága szöllő 's minden egyéb gyümölcis. — Meg halván a' *Kajmakán* a' dolgot, izen *Koburnak*, hogy tiltsa ki katonáit a' kertből: de késő volt már a' tilalom; mert 1 ora alatt egész-szen ki üressittetett a' kert, és a' képzelt Magazinumoknak készítésére alkamatofsá tetetett. Mas nap maga is ki menván a' *Kajmakán*, és meg-néz-vén az üres kertet, meg-köszönte a' katonák fárodtságát 's ajánlotta nékiek, hogy maszszor málnak tegyék azt a' fárodtságot, néki pedig többször soha se.

Nemes Kér 28. Nov. — Az én réám esett kemény Sors szerint kívánkoznám ismét a' *Kurir*' Országot és Világot meg-kerülő Tarfoljába, ha ugy nem találna velem történni, mint amaz az én nevemet hajdon igen meg viselt öreg Prófétával, ki is szaladóba eredvén hajóra kapott, 's onnan a' Sors által a' tengerbe, a' gondviseelés által pedig *Tzethal*-ba tseppent. De jól van — helyes — nem bánom én,

én, ha a' Kurir' *Purgatoriumába*, onnan pedig a' *Rostába* hemperedem is; mert tudom azt, hogy harmad nap mulva én-is fokkal tsinosabbban felnyalt szinben jelenhetem-meg ott, a' hova az én Uram a' Kurir fog engemet küldeni. Ne hát *Deres!*

Ez a' mái nevezetes nap hozta-el Kebelében azt a' régen ohajtva várt kedves órát, a' melyben nem tsak az itt közöttünk fenn álló Ev. Gyülekezet, hanem az egész Dunán innen lévő Püspöki Megye-is, az ő ujjonnan fel-kent Felséges Királyához való örvendetes meg-hodolását, különös meghatározott szándékkal és akarattal, nyilvánosságította. Fő T. T. *Hrabovszky Sámuel'* kedves Püspökünk' bölts rendelése vólt ez, hogy az egész Megyében ugyan azon egy órában, 's azon egy *Textusból* legyen, ezen különös kedves Történetnek minden koron fenn maradandó édes emlékezetére, az Isteni Sz. szolgálat; mellynél fogva mi is mind Keresztényi, mind pedig Hazafiui köteletségünket örömmel tellyesíteni el-nem mulattuk. Textusul rendeltettek *Sámuel* Profétának *Saul* Király' fel-mutatásakor az Izrael népéhez intézett fontos beszédéből ezen hathatós szók: „Monda akkor *Samuel* (*Hrabovszky Sámuel*) a' népnek: Látjátok-é a' kit valószított az Ur, hogy nintsen ő hozzája hasonló az egész nép között! és fel-kiált az egész nép, és mondának: Éljen a' Király! „ — Ezen az alkalmatósághoz igen el talált velős Igéknek értelme szerint, T. T. *Co-Esperes Bachich* István Ur (hogy most már tsak ide haza maradjak) olly érzékenyítő fontos elő-adásokat tett, mellyekkel az ő nemes és alkalmatósághoz igen illő Tártyját, mely

melly abból álló volt, hogy az egész Gyülekezet a' méltó Tapfolarásra, és az ő fel-kent Fels. Fedelméhez való kész meghodolásra ébredszze és kötelezze, valóban elérte — El-énekeltük a' *Te Deumot*, és a' LXI dik 'Sóltárnak 3 utolsó Verseit azon kívül, hogy a' Taratzkóknak haszontalan mormolására szükségünk lett volna; mert azok az érzékeny szivekből származott foházkodások, mellyek a' Textusnak ezen sokszor elő-került szavára: *Éljen a' Király!* gyakran hallató zengéssel töltötték bé az Isten' Házát, sokkal fogamatósabbak voltak a' minden Királyok Királya előtt, mintha nem tudom mi külső tzeremoniákat el-köveltünk volna. — Ugyan azon Sz. alkalmatóságra, mint jó Hazafi, az én Királyomhoz vonzó forró szivemtől ösztönöztetvén, akartam én-is az én Chorusomat e' rövid Ariával, a' buzgó zengedezésre fel-índítani; melly — az első és harmadik egyenlő Cadentziájú Strofákat minden Versben így változtatván: — — azon notára van szabva: *Ur Isten jól látod, mely hibás 's a' t.*

Im' az irgalmas Istenség,	A' Királyok' Királya,
Ki előtt a' hitetlenség	Védelmét nem találja,
Mi hozzánk Hiveihez	Kettőzi irgalmát,
Mutatván hű népeihez	Jóvóltának halmát.
Mint Atya, ha meg-szomorít	Mint Fiait 's meg-dorgál,
Vég képpen el-nem nyomorít	Sőt ez javunkra szolgál,
Mert magához kényszerít	Sújtó veszszejével,
Az után szebb napot derít	Reánk jobb kezével.
Örvendj ma Pannon' határa	'S ennek minden Lakósi,
Kivált a' <i>Jésus</i> szavára	Fundált Hitnek Sorfosi,
Minden hív Keresztyének	Az <i>Urat</i> áldjátok,
Gyermekek, ifjak és Vének	Őt' magasztaljátok!
Mert ha keserű poharát	Rendelt az <i>Ur</i> számunkra,
Búval töltvén-el egy nyárat,	Köd borulván napunkra,
<i>Josefnek</i> halálában,	(Oh fájdalmas Élet!)
Kinek ernyős árnyékában	Pihenésünk esett: —
Ha a' félelem és kétség	Az ólja szorongatott,
'S mint valamely rút letétség	Félelmes színt mutatott,

Most már kegyes karjával Aranyos veszszejét
 Nyújtja az Ur 's áldásával Ránk le hajtja fejét.
 Ha Fejünknek Koronája *Josefünkken* el-elett, *Sir. 5: 16.*
 'S ha szivünkön (mert hozzája Ragadt) érte' seb elett,
 Ezt ma ingyen kegyelme Mi jö Istenünknek
 Meg gyógyítja, segedelme Lévén Nemzetünknek.
 Imé a' szomorúságot Már el-vette orizánkról,
 'S ama komor gyafzló 'fákat Le-vetteté Hazánkról;
 Mert diósó *Josefünknek* Szent Királyi Székét
 Meg-tölté, 's kiss Seregünknek Bé-fedé környékét.
 Bátor ideig kefergett A' *Sionnak* Leánya,
 Az Ur nem hagyá e' Serget, Mert itt van Tanitványa.
 Felséges LEOPOLDUNK, Kit az Ur fel-szentelt,
 'S a' kiben meg fogyott Hóldnak Ujjabb fénynyel
 meg-telt.

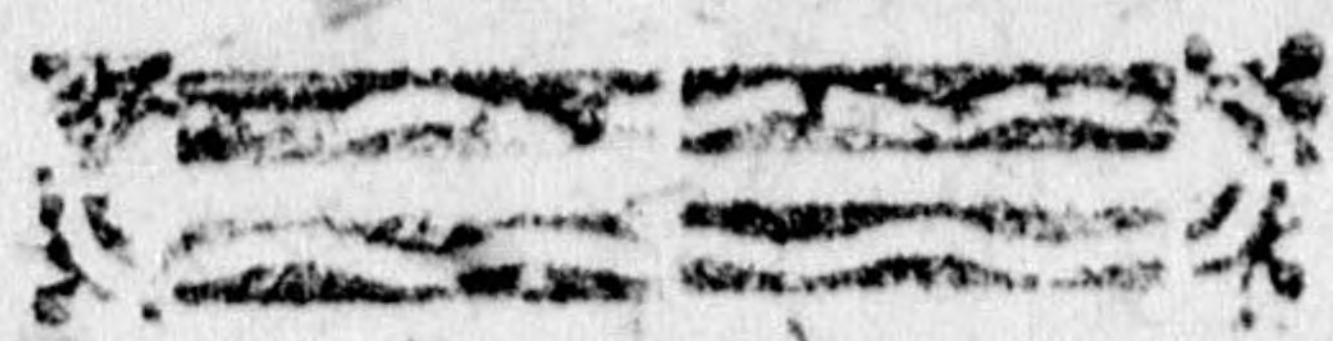
Örvendezzen ennek szivünk 'S az ég' Királyját kérjük,
 Legyen ebben fel-vont Ivünk, Kinek már-is esmérjük
 Nemzetünkhöz hűségét Mellyet sugározat
 Ránk 's Királyi kegyelségét A' melyre méltoztat.
 Légyen ez Hazánk védelme, Meg-hanyatlott sor-
 sunkban
 Szégyenüljön-meg az elme. Melly tzelt tett romlá-
 sunkban.

A' Békeiség hajnala Hazánkra derüljön,
 'S az oltalomnak Angyala Ebben köztünk üljön.
 Ennek erős Fegyverétől Rémuljön Török 's Tatár,
 Ugy reményljen e' Fejétől Sok jót a' *Pannon* határ,
 Ki már-is ugy vezeti Böltsen minden dolgát,
 Hogy mind egy aránt szereti Az Urat és szolgát.
 Légyen ez az öröm-hallás A' Gyülekezetekben
Szabad a' Keresztyén Vallás Minden hívők' szivekben!
 A' hik az Urat félik Szeretvén másokat,
 'S e'-ként boldogoknak vélik Ök önnön magokat.
 Te hát, óh mennyei erő! Ezt, kit el válaasztottál,
 Kegyelmed szerint, mely merő Szent, kivel megáldottál,
 Add, hogy ugy szerethessük, Midőn minket bírál,
 Hogy ezt el-énekelhessük: *Éljen e' jó Király! Amen.*

Eggy utazó Hazafinak Panaszsa.

Boldog Isten! a' reményfég engem' meddig tsalogat?
 A' szeretet a' Valiásbann, hát még-is tsak válogat?

Azt

Azt gondoltam, hogy a' Magyar, Hazája kebelében
 Ugy nézi egymást, mint Véréd édes Anyja' ölében.
 De jaj! most-is ellenkezőt kelletik tapasztalnom,
 'S a' mire hajam-is fel áll olyanokat kell hall'nom.
 Ki-irjam-e? ne-e? — alig találom-fel magamat,
 Mert csak alig hihetni-el füllel hallott szavamat
 En sem hinném, ha más volna a' dolognak Tanúja,
 Azt gondolnám: Irigylég az, melly ezt a' szél-
 szót fújja.

De ki-mondom, hogy ezenn még mások is bámuljanak,
 Azok pedig, kik olyanok, okosbban tanuljanak. —
 Nem régiben, tilztem szerint, utazván e' Házában,
 Egy helyen voltam többek közt az Istennek Házában
 Mit hallottam? — Predikálván ott egy szentes szerzetes,
 A' mit mondott, a' többek között, e' volt a' nevezetes:
 „A' ki, úgymond. e' Sz. Hitben búzgó's igaz Pápista
 „Soha nem tart azzal, a' ki Luthranus's Kálvinista.“
 Isten! kinek a' szeretet's jószág minden ösvényed,
 Látsd, mint változott-meg ennek bűnös száján
 Törvényed!

Te mondod: *Szerefsük Társunk*, bár ha Samaritanus,
 Ez így kiált: *ne szerefsd*, ha Kalvinista's Lutránus!
 A' Szeretethez, a' melly egy Egből szállott's Felsőleges,
 Virtus, még az egy *El'-tűrés* bizony nem elégséges!
 Nem elég, hogy, ha, a' midőn vérben fetreng Bárátom,
 Ki-nem kerülöm mihelyest azt az útban még látom.
 Hanem, hogy a' nyomorultnak sebjebe olajt töltsek,
 'S ha a' szükség úgy Kívánja, Kedvéért pénzt-is
 költsek. *)

De ez, kinek ezt hirdetni kéne, maga vet gátot,
 Hogy még csak el-se tűrjék a' jambor Felebarátot.
 Itt jutott eszembe, hogy: ha a' Fő vakon tévelyeg,
 Mi-tluda, ha a' több Tag is mind utánna hempelyeg?

Felsőleges Második Leopold' Koronás Királyunk Symbolumának: — Diuitiæ Regum Corda Subditorum —
 ki-szélesítése.

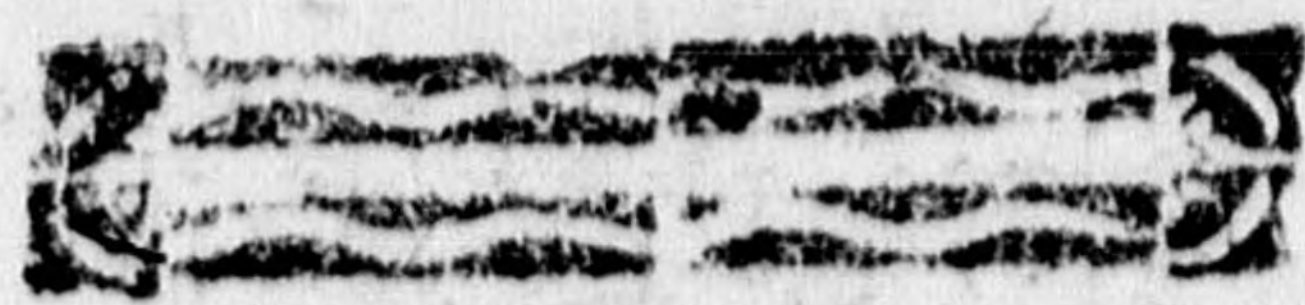
Magyar Szív! ha volna még hol-mi kétséged,
 (Mellyben mentéget-is érdemel vétiséged)

Ha

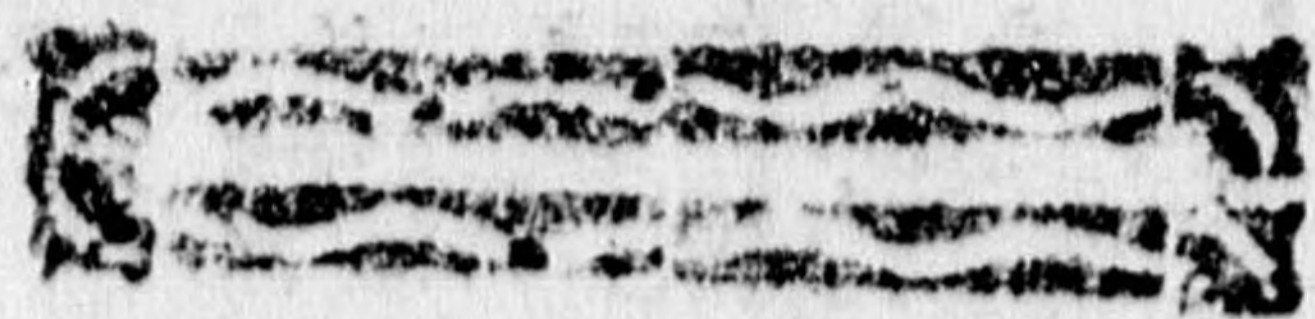
Ha még-is rebegnél 's gönnyeznél zokogva,
 Most légyen Szemednek zápora el-fogva.
 Nem vagy te csak éppen Királyod' Jobbágya,
 Hanem olly fő Kintse, a' mellyre rég' vágya.
 Te benned van az a' nemes erköltsi vér,
 Törvényes Urához melly hiven buzog 's vér.
 Még a' Király-is lám ez egyet óhajtja,
 Melly nélkül sok kintstét-is semmibe hajtja.
 Kedves *Symboluma* röviden ezt tészen,
 Hogy : Jobbágyja' szive nélkül szegény lészen. —
 Erre, mintha hall'nám, sok hiv Magyar mondja:
 „A' leszsz az én Szívem' leg-első fő gondja,
 „Hogy, Kedves Királyom! azt meg-érdemelje
 „Hogy magát -s mindenét Néked fel-szenteje,
 „Sőt, hanem akarnám, még úgy-is meg-kapod,
 „Mert észre sem vészem hogy szívem' el-lopod.“ *)
 Tudja a' bölts Király, hogy, ha a' Szív Szeret,
 Csak egy légyen-is az, fel-múl sok ezeret;
 Ha pedig meg-nyeri az egész Nép' szívét,
 Ki-neveti úgy az irigy fel-vontt ívét.
 Ezt tartja a' Magyar' kedves *Leopoldja*,
 A' kinek Jobbágyja' szive leg-főbb zfoldja.
J. B.

Austriai Belgium. — A' Belgáknak annyit ígért
 vólt az ő örökös Urok *Leopold*, még az elején ezen
 folyó esztendőnek, mellynél többet magok sem ki-
 vánhattanak, és a' Kegyelmes Uralkodó-is annál
 többet, a' közelebb tett leg-utolsó ajánlásaiban-is
 nem ígért, 's nem-is ígérhetett; mellyből akár
 ki is jó-részt által láthattya, hogy valamint
 előbbször az ő vakmerőségeket a' Kegyelmes
 ajánlások meg nem lágyították, szintén ugy sike-
 retlenek lettenek vólna azok magokra utollyára
 is, ha némely nem remélt dolgok éppen az ő
 szám-vetéseikkel ellenkezőlög nem jöttek vólna
 öszve. Már most láttyák, hogy mind *Leopold*,
 mind pedig a' Pruszszus Király, réájok nézve szo-
 rofsan tarttyák a' Rájkhembakhi egyezést, és ez
szerent

*) el-lopod, a' hol-is a' beűk *anagrammatico* el-lévén
 szórva, belölök ki-telik *Leopold*.

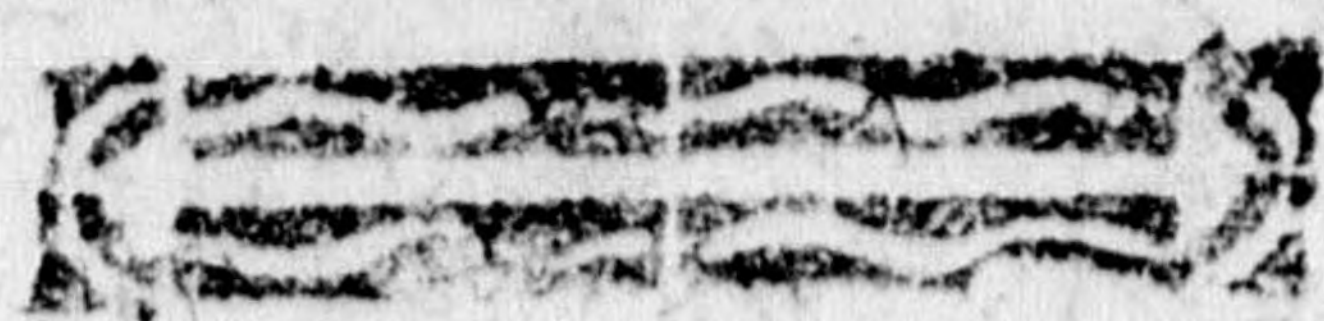
szerint a' népet Berlin felől hazugsággal nem ke-
tsegtethetik. *Párisból is* Nov. 15-dikére bizonyos
váloszszok érkezett-meg: melly szerint a' Frantz
semmibe magát belé elegyíteni nem akarja, idegen
tüzet nem piszkál; 's jó szívvvel meg-elégzik véle,
csak a' maga fazakát forralhassa. Mind ezek felett
pedig, a' mi a' Belgáknak nyakasságát meg-törte,
vólt az, hogy az Auszriai Sergeknek virágja, Baró
Alvintzy és Gr. *Sztáray* Vezérlések alatt, már ép-
pen a' hátok megett vólt, és *Námur* Várát szo-
rongatta; melly szerint nem lehetett tovább kétel-
kedni azon a' Belgáknak, hogy valósággal eröss
nép legyen az, melly ellenek küldettetett: a' mint
is hogy — melly már tsudára méltó mérészség!
eddig az utolsó időkig nem átallották *Vandernót*
és *Vandápen*, több magokhoz hasonlókcal edgyütt,
a' nép előtt azt erősiteni, hogy a' *Leopold* Páten-
sében az sem vólna igaz, hogy egészzen 30-ezerből
álló ujj népet rendelt vólna ő Felsége a' Belgák ei-
len, ha ő Felsége alá önként vissza nem térnének.
— Feldmarschal *Bendertől* Hervébe B. *Alvintzihez*
Nov. 24-dikén érkezett-meg egy rendelés, mely sze-
rint haladék nélkül minden alatta való Sergeknek
egyszeribe kellett *Bróbántzia* ellen a' *Maas* (*Mósa*)
vizén keresztül indulni. Ezen sebess indulásnak o-
ka még eddig ugyan közönségesen nem világos.
A' bizonyos, hogy ezen Sergeknek nagy réize fel-
kerekedvén, előbb *Lüttikhnek* vették úttjokat az
Auszriaiak és a' Városba belé-is szállottanak, 's a'
mint némellyek vélekednek egy része ezen Sergek-
nek benn maradt *Lüttikhber*; melly ha igaz lé-
szen, ugy a' mi Belgiumba maschérozott Gránáté-
rofsaink nem csak a' Belgákuak léfznek emberség-
re tanító mesterei, hanem a' *Lüttikhieknek*-is: az
hol, a' mint halljuk, a' Felleg-várnak kö-falai,
hogy többször a' pártosoknak menedék helyül ne
szolgálhassanak, már kezdenek széllyel hanyattatni.
A' más része ezen meg nevezett Auszriai Sergeknek
Huy felé a' *Mosa* vizéhez nyomult elé, mely moz-
dulásokat a' miénkeknek a' Belgák *Huyban* észre
vévén, magokat mind *Huyból*, mind pedig a' *Mó-
sa*

Ja vizének partyairól az Országba bellyebb vonták, olly siettséggel pedig, hogy egész elés házokat úgy a' mint volt épségben a' miénkeknek kezekbe hagyták, melly így meg-esvén, a' miénkek *Huy* várát 's így szinten a' nevezett viznek *Námur* körül való bal partyait minden vér-ontás nélkül elfoglalták.

A' Brüszzeli 22-dik Nov. költ Levelek azt erősítik, hogy a' 21-dikben tartatott leg nyughatatlatnabb Belga gyűlés bizonyosan meg határozta legyen magát, F. Királyunknak alája botsattani, és az ő Felsége harmadik fiját *Károly* fő Hertzeget, *Brabantziai* Hertz. nek és a' más 7 Tartományok fő Urának rendeltetni kívánnya. A' bizonyos-is, hogy ezen nevezett fő Hertzeg már egy időtől fogva ide vagyon Igazgato Hertzegnek szánya, ki egyizersmind *Kristina* fő Hertzeg Afzizonynak -is örökösévé vagyon rendeltetve; ezen nevezett fő Hertzeg Afzizony pedig, kinek Kormányozásának ideje alatt Belgiumban a' jelen valo fok változások és pártoskadások történtenek, hátra lévő életét *Grétzben Stirianak* fő várolsában fogja nyugodalomban tölteni.

Mind ezek között az ujflágok között, leg bizonyosabb történet az, hogy a' mi sergeink *Námur* várába nem tsak bé-szállottanak, hanem maga Feldmarschall *Bender*-is Nov. 26-dikán rajta kereszülment, és Sergeinek *Namuron* tul rendelt taborozó helyet. *Námurba* pedig következő módon szállottanak a' miénkek-bé edgyezés által: — A' Pártosok fő vezére *Schönfeld* ki-küldötte Nov. 24-dikén F. M. *Benderhez* a' maga Agyutánsát, hogy engedjen a' F. Marichall néki és sergeinek 24 órányi fegyvernyugvást, és ő az alatt sergével ki-menvén a' várbol, azon-tul által fogná *Námurt* engedni az *Austriaiaknak*. F. M. *Bender* előbbször tsak 3-órányi fegyvernyugvást akart engedni a' Belgáknak: de *Schönfeldtől* ismét kérettetvén, meg engedte néki, hogy 24 orák alatt u. m. Nov. 25 dikének reggeli 8 orájáig minden bántodás nélkül takarodhatik népeivel edgyütt ki felé a' városbol. El-telvén a' meghatározott idő, a' Pártosok a' városbol ki-szállottanak

tanak, a' mienkek pedig ezeknek nyomokban bé-
szállottanak.

Ezen változásnak alkalmatosságával, a' *Námuri*
Cróffágnak Státuszi és *Námur* várának Tanátsofsi,
három rend-beli Patenseket tétetnek közönlégsé.
Egyikben ezek között a' *Námuriak* F. M. *Bendernek*
Leopoldhoz való hívségeket ajánllyák. A' másikban
megintenek a' nép között mindeneket, hogy a'
Tsászári katonáknak bé-jövedeleik alkalmatosságával
senki leg kisebb ellenféges mozdulást tenni, az ab-
lakból a' katonákra löni, vagy hajítani, a' leg ke-
mennyebb büntetés alatt, ne mérészellyen. A' har-
madikban azt jelentik F. M. *Bendernek* ezen *Námu-*
riak, hogy ök minden részben F. *Leopoldnak*, mint
törvényes és örökös Uroknak ajánlása szerént kíván-
ván mindent tseledni, Nov. 21-dikén közönléges
gyűlesekben el-végezték az ő Felsége Okt. 31-dikén
hozzájok is el küldetett Kegyelmes Pátensét minden
puktumjai szerént bé-tölteni, és ez szerint már most
az ő Felsége kegyelmességétől is minden jókat vár-
ván, *Schönfeldnek* minden alatta, való Pártosokkal
edgyütt a' Városból útad adtanak. Továbba, hogy
a' Városban meg-maradtanak ugyan 300-an a' sza-
bad Sergekből, fegyverben: de tsak azért, hogy a'
népet addig zabolán tartsák; mig a' Tsászári nép
bé-takarodik, és akkor ezek is haładék nélkül le-
fogyják tenni fegyvereket.

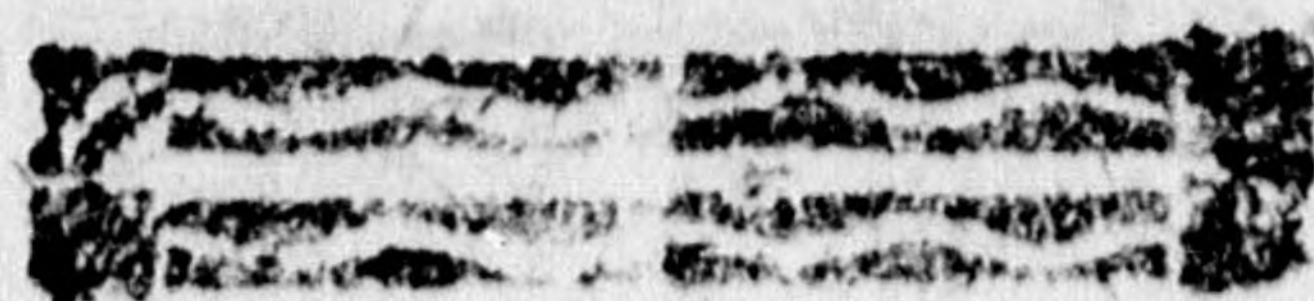
Kedves Kurir Ur! — Mig el-kezdett dolgaim-
nak lehető vagy lehetetlen ki-menetelét nem láthat-
tam, addig inni nem mertem. Most pedig, minek-
utánna már által estem a' nagygyán, bátorkodom
a' Kurir Urnak szándékomat jelenteni. T. i. egy
Magyar Oskolának ki-dolgozásához fogtam, melly
Magyar Grammatikából, Magyar Orátoriából és
Poésisből áll. A' végére pedig azokra nézve, a'
kik fellyebb is igyekeznek, a' holt és élő nyelvek-
nek; négy Fő-tehetségek szerint, a' fő Tudomá-
nyok.

nyoknak rövid tükörét; azokra nézve pedig, a' kik az Oskolából egyenesen a' világhoz fognak, az élet keresésének módjait, a' kézi-mesterségeknek, mellyek elzembe jutottak, rövid Laistromát ragasztottam. Tsak az a' kérdés mitsodás légyen ez az Oskola? Erre egyebet nem felelhetek, hanem azt, a' mit ennek ki-dolgozásában véghez vittem, azután mit tapasztaltam.

1.) A' Magyar Grammatika leg-alább én előttem töretlen, hogy a' Magyar Nyelvnek természetét ki-tanálhassam, a' Napkeleti nyelvek között a' Görög, 'Sidó; a' Nap-nyugottiak között a' Német, Frantzia, és Deák nyelveknek természeteket vizsgáltam. Mellyik nyelv? miben edgyez-meg a' mi nyelvünkkel feljegyezgettem, az után magát a' Magyar nyelvet annak minden részeiben, változásaiban az únalmas fáradságig próbálgattam. Ezek után ki-tanultam, hogy a' Magyar, mint Napkeleti nyelv leg-jobban meg-eggyez a' 'Sidó nyelvszerint való változásokkal: de hogy a' nyelv belső természetének ki-tanulására a' Német és Frantzia nyelvnek hasznát ne lehetne venni, a' tapasztalás ellent mond.

2.) Ezen munkának végben vitele után, azt merem fel-tenni, hogy ez a' Magyar Grammatika, az Analogiának, melly minden nyelveknek fundamentuma, a' leg-elevenebb proba tüzet-is ki állja; leg-alább én eddig nem akadtam lemmi olly szó-változásra, melynek hasonlatossági, Analogica okát sem adhatnám.

3.) Ugy találtam, hogy a' mi Magyar nyelvünket, minden előttem esméretes nyelveknél, mind könnyebben, mind nagyobb gyönyörűséggel meg-lehet tanulni. Ama Tudományokra született Tiszt. T. *Dugonits* András Uram, a' maga Tudáskörságában Mathesiseben a' bámulásig meg-mutatta azt, hogy a' Magyar nyelven lehet, még pedig könnyebben mint a' Deákban-is (ugy mint melly kételen volt meg-tartani a' Görög szókat) a' legvékonyabb Tudományokat tanítani. Ez a' Gram-

matika pedig meg-mutatja, hogy más nyelveknél meg-tanulni is könnyebb.

4.) Az Orthografiában fel-találtam a' Magyar Tudólok között az írásban lévő külömbségnek okát. E' szerint akár valaki a' Törsök-szókra, akár a' hangra figyelmez, hogy lehetne a' közés után meg tartani, hogy mind a' ketske, mind a' kápolzta meg maradjon; nemely régulákat, annyival inkább, mivel tsak egynéhány betük, azoknak hangjok körül esik ez a' külömbség, a' Frantziák írása módja szerint szabni, adni, hogy a' betüket látván, a' Magyar hang szerint hogy kellelsen azokat ki-mondani, ez által a' Tótos szollásokat el-kerülni.

Ezen Magyar Oskolának ki-dolgozásában tzél-jain ezek vóltanak a' Magyar Grammatikában:

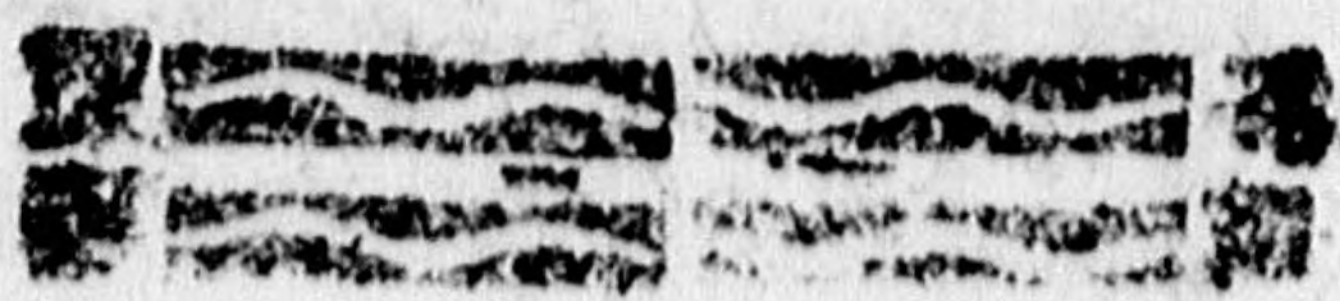
1.) Hogy a' Magyar gyermek a' maga nyelvét, a' nyelvnek belső természetéből értse, lássa mit szoktak tselekedni a' nyelvek körül.

2.) Hogy egy élő, a' maga szabadságában györködő Népnek nyelve, vagy a' már meg-hólt, régen a' maga poraiban heverő; vagy még élő de idegen nyelveknek ne legyen rabja, hanem a' maga Hazájában ő néki minden nyelvek szolgáljanak.

3. Hogy a' Magyar gyermek ez által készit-telsék, minden más nyelveknek fél vagy harmad résznyi erővel-való meg tanulására. Azon kívül ha a' nyelvet ki-akarjuk pallérozni, nem de nem leg-először-is a' nyelv természetét kell ki-tanulni? egy fundamentomot állítani? hogy Hazánk Tudos-sai egymásnak ellene-mondása nélkül arra épithes-senek.

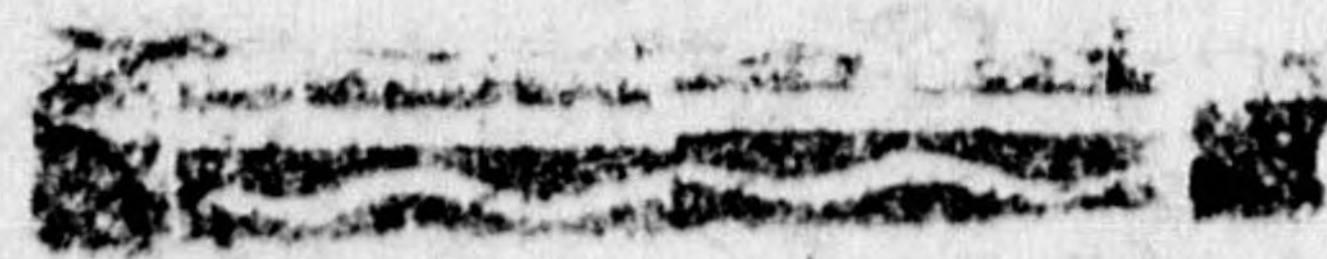
A' Magyar Oratoriában és Poésisben:

1.) Minthogy azt meg-kivánjuk mindenektől még az Afzszonyi rendtől is, hogy Tudofaink' szép munkáit olvassák: hogy a' Magyar gyermek, akár szabad, akár kötött beszéddel legyen írva valamely könyv, azt, a' beszédnek abban lévő mester-séges el-rakásait, a' szollásoknak formájit, a' mes-teriséget érts.

2.) Hogy a' mit tanúi, annak egész életében hasznát végye. Mert fel-vévén a' régi tanulásnak módját, ha fel-teljeszük hogy egy Oskolai futásban száz-ezer gyermek egyfzersmind kezdi-el Oskolai futását, a' nagyobb Tudományokra utoljára alig maradnak-meg tiz-ezeren. Azok közül ki Conjuugista, ki Grammatista 's a' t. korában hadja-el a' tanulást. E' szerint ez nem tartozik érteni a' mester-ségesebb szollásoknak nemeit, mi a' Strofa? mi a' Vers? hogy kell Levelet, vagy Instánziát csak tsekély dologban-is írni. Az Alszonyi rend még jobban sem; holott miért ne lehetne a' meg a' Magyarok között-is, mint más pallérozott Nemzettségknél, hogy az Alszonyi rend-is Leveleket írhas-son, Strofákat, Verseket formálhasson. E' szerint pedig reá mehet 12, 13 elztendős korában hogy az egész Magyar Oskolát, ha fel-jár még hama-rébb-is, ki-tanulhatja, már ebben jártas lévén, a' több véle járó Tudományok mellett, más nyelveket-is könnyen tanulhat.

Ezeknek jelentésével a' Kurir Úrnak alkalmatlankodni kéntelen vagyok. Mert én az Országnek olly zugolyában lakom, hogy a' Tipografus Úrakkal nem lehetvén esmeretfégem, módját sem tudhatom, hogy szándékomat hogy tehessem közönsé-gessé. Ha valaki a' Tipografus Urak közül ennek ki-nyomtatását magára vállalja, melly leg fellyebb sem fog lenni minden-módon a' rövidségen igye-keztvén, 15 — 16 laplagnál, ha a' T. T. Közönségnek fog ezen mankám tetszeni, és ha a' jó Istennek tett-szik életem, egésségem meg-tartani, arra is kötele-zem magamat, hogy ezután títupa Magyar Gram-matikát Deák nyelven ki botlatok, hogy a Hazá-nak idegen vagy más nyelven szolló fiai, az ő édes Annyoknak nyelvét, ha tettzik, meg tanulhassák; alkalmaztatván fő képen a' Deák és Német nyelv-hez ugy hogy azután a' Német, Tót a' maga nyelv-ére fordítván, a' Magyar Sintaklist a' maga nyelv-éhez szabván, élhessen véle. A' Magyar nyelv ter-mészete vizsgálása után, jó Istenem legedelméből kez-det.

dettem egy olly könyvet, melly a' Magyar Oskola mellett mint egy Oskolai Clafficus Kenyv légyen, tilzta, érthető Magyarlággra fordítani, melly felől azt hiszem tudom-is, hogy ha tovább nem tanul is a' Magyar Gyermek, de ha tudja egélsz életében hasznát vészti: ha tanul azután-is akár Generalis, akár közkatona, akár Biró, akár kapás, akár Pap, akár Barát lészzen, ha meg tanulja, soha fáradságának jutalmát el nem veszti. Azon kívül, ha a Magyar ékessen-szollásnak akár könnyebb, akár nehezebb részeiben akárja magát gyakorolni, elég matériája lészzen; ezt és ha kivatalom terhe enged meg probalom (némellyekben tudom és meg lehet) hogy a' Poétának szép útat lehet nyitni a' hasznos és szép dolgok körülvaló képzelődésre, hogy a' mint többnyire szokott lenni, ne csak a' sovany sékeretlen dolgok körül jádzottassák elméjeket. Ha, hasznosnak látja 's fog tetzeni valamelyik Tipografus Úrnak, Februarius elejéig pihenek, újra meg vizsgálom, azután tilztán le irom. Ha pedig senki sem találkozik, pihennyen addig a' Magyar Oskola, még a' drágaság meg nem szünik, akkor első tzelom, magamra nézve, ha az Úr éltet; el-akarom érni. A' Magyar Grammatika pedig meg szabadit sok száz szóknak újjonnanvaló vizsgálásoktól. A' harmadikat, hogy az aprólékosságok körül esett unalmamat, szép dolgok körül való forgolódások által magam magammal el-felejtellem folytatni fogom, ha más nem is magam hasznát vészem. Ha történik, hogy egyszer sok matériája nem lenne a' Kurir Úrnak, kérem ezzel, ha jónak látja, az Ujság leveleket postolni mel toztassék. Magamat jó indulataiban ajánlván, vagyok

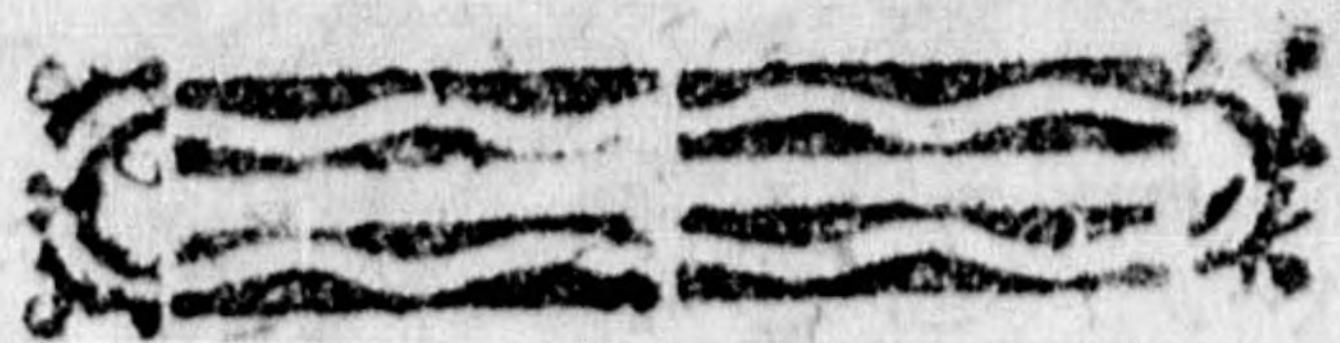
Sz. A.

*Halgat a' Világ — meleg szobába szorúltak
a' hírek — nints mit írjunk !*

Ezen hónapnak 6-dikán és 7-dikén megint Országgyűlése tartaték a' Primás Palotájában, hol az Ország jóvára külömb külömb dolgok forgának mértékben. — Gróf *Eszterházy* Ferentz az idősbb, kit a' Király az Ország' részéről a' békeiség' készítő gyűlésre választott vala, már elindult *Szisztovba* — és ezen békeiség szerző tanács már el-is kezdődött, a' mint a' közelebb jött hírek bizonyítják. — Tokalyból az iratik, hogy itt a' szüret az idén igen jó vólt, sokkal édesebb és erősebb az idei bor ezeken a' hegyeken, az idén, mint máskor.

Esztergom, 1. Dec. — „A' most múlt Nov. Havának 28-dikán vólt N. *Esztergom* Vármegyének ismét azon örvendetes napja, melyben az ország' Sz. Koronáját, és minden ahoz tartazó kintseit — ugyan ezen folyó esztendőben már harmadszor — u. m. Febr. 19-dikén, Okt. 28-dikán és a' fellyebb említett napon Ketelében, *Esztergom* Sz. Tamáson, a' T. *Esztergomi* fő kaptalannak pedig a' maga talajdon épületében, minden ki-telhető pompával és örömmel elegy tisztelettel vala szerentséje fogadni. — Nagy örömet és nemzeti érzékenységgel elegy tiszteletet okozott vala bennünk ezen két első szerentsénk, de a' harmadik tálám még sokkal nagyobb, mint hogy Hazánknak egy ollyon szerentsés kintsét szemlélhettük kebelünkben, mely már a' 49-dik Törvényesen meg koronáztatott F. Királyunknak II dik *Leopoldnak* fejét, a' Nemzetnek nagy örömére ékelítette, és ezen pompás dolognak végben menetele után, az ő törvényes szállására *Budára* visszátért. — Örömmel gyült vala öszve minden Rend, és valamint a' T. *Esztergomi* főkáptalan, és annak képében fő Tiszt. Kánanok *Arady János* Ur, mint az említett Káptalanhoz tartazó Uradalmoknak *Præ-*

*fejtűs*sa, valami tsak ezen nagy Kintsnek és örző fő Rendjeinek tiszteletekre, 's ezen örvendetes napnak emlékezetére szolgálnak vala, semmit-is el nem mulatott. Az öszve-gyült népség' öröme le-irhatalan vala. — Ha mi a' Sz. Koronánknak, Bétstől fogva Budáig, onnan Posonyig 's meg vizsgálta tette úti pompáját — kiváltképpen pedig II-dik *Leopold* Királyunk' meg-koronáztatásának öröm innepeit, a' a' sok ezer ágyuzást — Te Deumot — evélt, ivást, és örömet; mellyekről Hazánkból már több mint 300 Leveleink érkeztenek, ide akarnók mind iktatni, az én Betü-szedöm talám e' folyó Században sem lenne készen vele; azért tsak azt irhatjuk, hogy ezen Öröm-innep mind Magyar-országban, mind Erdélyben rend kívül való vala; és ha minden veleimet el olvasom-is — tsak a' jő-ki utoljára mindenikből: hogy ettünk, ittunk, tántzoltunk és vígan vóltunk. — Ezen öröm innepet Kolosvár vitte leg-nevezetesebben véghez Erdélyben. — Margita Városfotskája is el-felejtkezvén a' mostani szük körül-állásokról, mind a' 2 Vallásbéliek imádsággal kezdték ezen öröm-innep napját, lödezéssel folytatták, és vendégséggel 's Vivát kiáltásokkal végeztek — a' honnan a' többi között ezt-is írják: — „A' nyáron itt, mint másutt is, a' nagy szá-rozság uralkodván, az első szomjuhazó *Genyetei* Oláhok, hogy erővel is első préseihessenek az égből, Keresztyeket a' hid-alá, a' *Terjei* és Királyi Oláhok pedig harangjokat a' kútba vetették, hogy első legyen, mellyeket a' N. Vármegye, hajduk által vonatott-ki onnan. Ettől a' Nemzettől nem lehet félni, hogy mostanság Naturálistává legyen, vagy a' mostaninál jobb puskaport találjon: — — „A' *Kukuritza* itt olly szük és drága, hogy egy véka tsős kukuritza 10 garason mégyen, mely miatt a' lágy időkben is ölik a' még soha meg-nem tsömöllött Sertést.

Kiss Oláh-ország. Krájova 24. Nov. — „Itten *Kiss-Oláh-országban* minden Regementeknél lévő tábori eleséget, ágyukat és más hadi-készületeket
vonó

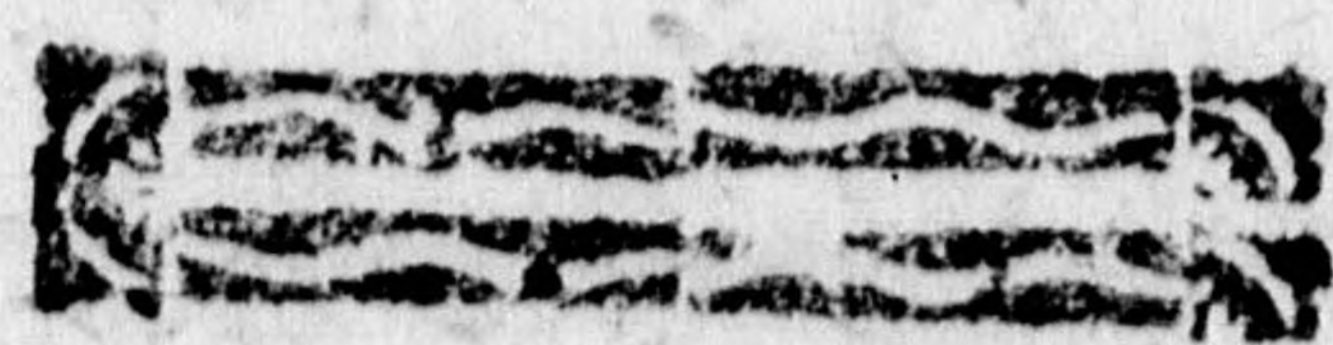
vonó iga Lovakat a' múlt héten Kotyavetyén adának el — az ezek mellett vólt Béréseket és szolgákat meg-határozatlan időre szabadsággal botsáttyák. — Az Armádiához tartozandó eszközököt, az az: hidakat, hajókat, szekereket, sütő-kemenczét — egy szóval, valami tsak a' háboruhoz tartozandó vala mind fel-költöztetik Országunkba. A' Szabad-Sergeket minden nap rontják és bontják. A' Köz-embereket, mindeniket 15 forint esztendei fizetéssel a' hova szeminek szájának tettzik oda botsáttyák — a' Tisztek, kik ennek előtte Regementnél nem szolgáltanak, egy esztendei fizetéssel meg-ajándékoztatnak, és kinek hová tettzik oda meennek; a' többi Tisztek pedig, kik ennek előtte Regementnél szolgáltanak, azon Regementhez visszafüldetnek, és a' Rang' grádittsán egy fokkal alább lépintettnek — tehát gondolhatjuk, hogy már békeféség lészzen. De bezzeg lészzen ezen sok vérengzéshez és prédálásához szokott gyülevész Szabad Seregbeliekből Haramia az Országban, mig a' felsőbb rendelések ezektől hazánkot meg-tisztitják; melly gonofzság már kezdette-is mérges vad Kan agyarát némely helyyeken mutogatni; mert ugyan is — itten *Krájova* határában egy szegény útozó Kereskedőt, az el-bontott Szabad-Sereghéliek közül egynéhányon meg-támodván, agyon vagdalták, 's mindenétől meg-fosztván, úttyában halva hagyták.

Török ország. — Minekutánna a' Török Tsászár Sept. 8-dikán a' tengerről egynéhány tudofitást vett vólna, választást engedett a' tengeri fő Vezérnek, (Kapután Basa) hogy a' hajós-sereggel akár a' tengeren maradni, akár Konstantzinápolyhoz visszafüldetni szabadságában áll. A' Kapután Basa, kinek hajós-serge előbb a' Muszkákkal való ütközötben, annak utánna tsak hamar a' szél-vészek miatt tsak nem egészfészen el romlodozott vala, u. m. a' kinek 10 első nagyságú hadi hajóji, 7 kisebb Frégatái és 8000 emberei már a' tenger fenekén valának, 's hátra-maradott ereje is tsupa beteges

ges erőtlenségből áll vala, Sept. 26-dikán *Bujukdérénd* ki-kötött, és hajós-serge haszna vehetetlen. Hogy a' Konstantinápolyi népnek ezen ptrüszszegtető tubák orrába ne jusson, ezen Vezérnek a' *Szultán, Gazzi*, az az; győzhetetlen nevet, és egy briliántal gazdagon meg-rakott Kardot ajándékozott. — Az *Archipelagus* tengerén vólt hajós-serge-is Konstantinápolyba vissza-tért. — A' Pestis kezdte magát Konstantinápolynak némelly utzáiban, és a' körül-belől fekvő helységeken-is jelentgetni. — Egy Pétersburgból leg közelebb érkezett Levélből azt olvassuk, hogy az eddig Finlándban vólt Muszka Sergeknek nagyobb része, *Pétersburgon* keresztül költözik *Liflándba*, a' hová véghetetlen ágyukat és hadi-erőségeket költöztetnek — és hogy már *Liflándban, Fejér Orosz-országban*; és *Kiouban* 3 Muszka táborok fekszenek. — *H. Potemkin Jászsz Váro*sában és körülötte fog a' télen mulatni, a' hová már minden házi eszközei útban vagynak. — Már *Kilia Novának* meg vételével *Is, mail* is tsak olyan, mintha meg-vólna véve — és így a' Muszkák az egész bal partyát a' Dunának minden órán meg-tisztítván a' Törököktől — kétség kívül a' Muszka Tábor még a' békeiségig le-fog szivárogni *Sistrovig*, és az egyben gyűlt békeiség-szerzőket köszönteni fogja. Így e' szerint, ha szintén velünk meg békéllik is, a' *Rájkhenhahki* kötés szerint, a' Porta, mit nyer vele? elől hátul Muszka korbátsot — még el-foglalja Oláh-országot a' Muszka a' télen, és meg-nem engedi, hogy itt köttség a' békeiség.

Austriai Belgium. — A' Belgakrol ennyi bizonyost tudunk. Midön Nov. 21 dikén, az az a' mint már tudjuk, a' Kegyelmes Fejedelemtől nékiek engedtetett meg téresnek utolsó napján, a' Belgáknak fejei *Brüszszelben* öszve gyülekezve volnának, és már a' nyilvánfágos veszedelmet, ha magokat meg nem adnák, elől hátal szemeikkel szemlélnék, az okosság, — mert nekikis eszek vagyon mint másnak — per *Suggestionem e'*, *Elevationem*, e' vagy per

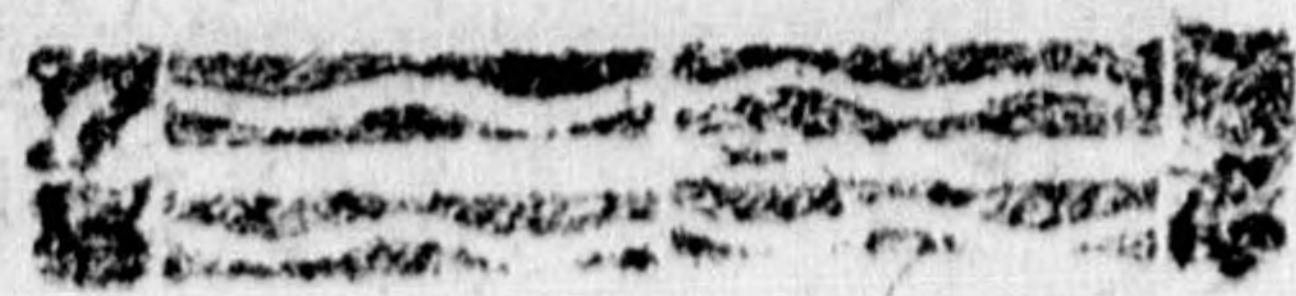

per Inspirationem? nem tudhadtyuk, egy közep, utat sugallott fülekbe, mellyet ezen Belga gyűlés Nov. 21 dikén írásba foglalván, minden Belga tartományokhoz mint egy tanáts kérdés-képpen bocsátott-ki. Ezen Patense a' Belga gyűlésnek *Károly* fő Hertzegről szoll, és szorol-szora így következik:

A' Belga Státufok egyes akarattal és örömmel el-végezték azt magokban, hogy a' F. Császárnak és Királynak harmadik fiját Auszriai fő Hertzeg' *Károlyt*, ki 1771-ben Sept. 5 dik napján születtetett, *Belgiumi Örökös Nagy Hertzegi*-név alatt, a' Belga Tartományoknak Hertzegjévé, Grófjává, és Markézzává nevezzék, de még ezután tétetendő bizonyos rendelések és *Clausulák* alatt, mellyek az örökség szerint való következt fogják illetni: hogy ennek utánna ezen méltóság soha az Auszriai Háznak fejére, vagy valamellyik ezen Ház-béli Hertzegre, ki ezen Tartományokban nem lakhatnék. vagy ezeket személlye szerint, az alatta lévő több Tartományok miatt, nem igazgathatná, vizsgálza ne szólhasson; ezt pedig ezen az okon kívánnyák a' Belga Státufok, mivel olly értelemben vagynak, hogy a' jelen való szerentsétlenségek's pártolások tsupán az ő Fejedelmeknek töllök való távol léte által okoztatott. Továbbá ezen lépéseket a' Belgák olly fel-tételek alatt téstik, ha minden Constitutiojik, szokásaik, szabadságaik és Vallások iránt örökre bátorságossá tétetnek. Ezen magok ajánlása aloll-is pedig fel szabadultaknak lenni itélik magokat, mihellyest ő Felsége részéről, ezen ő kívánságokban leg-kisebb ellenkezés fogja magát kimutatni.

Következnek még némely ide tartozó megjegyzések egy későtskén érkezett Levélből. — „Okt. 20 dikán ütöttek vólt reánk utollyára a' Belgák; a' midön vitézül vizsgálaverték őket a' Gróf *Eszteházi Imre'* Huszárjai; melly alkalmatossággal fosztattak meg *Jakó* nevezetű jó Vitéz Hadnagyoktól, kit úgy talált egy kartáts golyóbis, hogy kevés idő múlva meg hólt. Azután is vólt ugyan divattya az egy-

más

másra való ágyúzásnak, és puskázásnak: de semmi nevezetes nem történt. — Okt. 29-dikén érkeztek segítségünkre a' *Dandini*' Vadászai. Ezeknek meglátása olly ki mondhatatlan örömet okozott kis táborunknak, hogy talám 20 ember héjján mind elejekbe szaladtak, nagy kiáltozások között, az említett Vadászoknak Vitézeink. Granatéros, Gyalog, Huszár, és Dragonyos mind egyre futott's kurjongattott. Megindulván a' Vadászok is, Vitéz pajtásaiktól lett fogadtatásokon, muzsikához fogtak, melly 20 trombitáknak, 10 Vadászkürtöknek, sok sipoknak's doboknak egygyesített hangzásaikból állot. — Ez, valóban igen buzdító látás vólt. — A' Vadász-Sereg után ezek érkeztek: Gr. *Kinszky* Ferentz Reg. jéből 1 Batalion; melly szép, de apró emberekből áll; a' *Malthesen*-éből hasonlóképpen 1 Batalion, *Biela* Generálissal együtt. Ebben szebb katonák vagnak, mint az előbbeniben; de nem egészen gyakorlottak. *Brinkenéből* is 1 Batalion, melly sokkal alább való, az említett 2 Batalionoknál. *Althanéből* ugyan annyi. A' *Hadik*' Huszárjai közzül 2 Osztály. Mind talpra esett Legények, 's jól készültek. Tsudálni lehet, hogy ezen két Osztályból többen szöktek el az úton 30-nál: a' fenn meg nevezett Vadászoknak száma, 50 szököttekkel kevesedett.

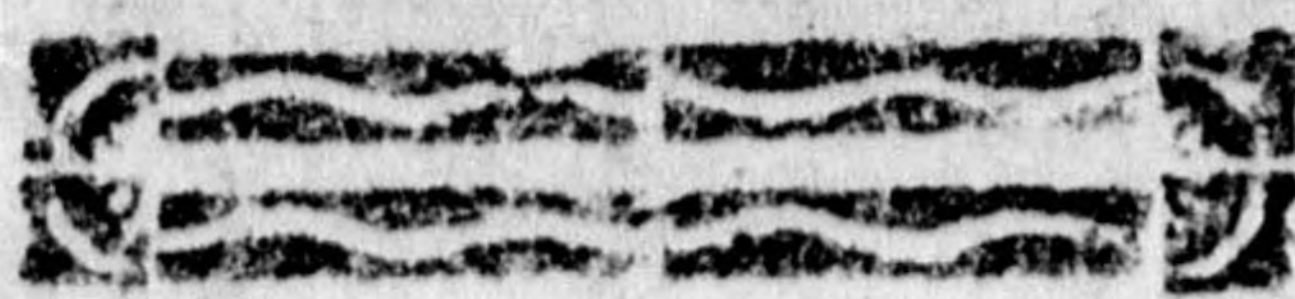
Midön a' Belgák dolgáról majd minden Levelek ezeket bezzéllenék; meg-érkezék az öltve 7 és 8 óra között a Kurir *Brüszszelből*, t. i. Májor Gr. *Pály*, és azólta bizonyoson tudjuk, hogy a' Tsátsári Katonák *Brüszszelt*-is el-foglalták, még pedig a' mint gondoljuk erővel — következő Leveünk meg fogja mondani, hogy 's mint.

Azok, kik a' *Mária Therésia* Rendjével közelebbről meg-ajándékoztattanak, rendre ez szerint következnek: — Nagy Keresztesek, Hadi-fegyvertármesterek Gr. *Klerfait* és *Devins*. — Kommandatori Keresztes, F. M. Lájdinánt *Boliö*. — Kistsiny Keresztesek 2 F. M. Lájtinántok u. m. *Harlach* és *Latour*: 8 Gen. Májorok u. m. *Behárnik*,
Türk.

Türkháim, Lichtenberg, Horváth, Brentano, Vernek, Corti, Pruglach: 9 Obersterek u. m. Portzháim Latournál, Thron az Intsinéreknel, Ott Sándor Toskánánál, Spindler Rájszkinál, Sonel a' Tsászárt Gyalogjainál, Lichtenstáin Kinszkynél, Luszignán Bendernél, Roos az Agyuzóknál, Biatzovits az 1-ső Bánál Regemennél; 5 Oberstlajtinántok u. m. Gometz Toskána Károlyból, Fogelsáng Klerfaiból Bolza a' Tsászár könnyü Lovasáiból, Rosenbergschakminből, Révay Erdödyből: 6 Májorok u. m. Asper Délignéből, Martinez az Intsinérektől, Aiebel Jordisból, Langfray az Intsinérek között, Orlandini ugyan innen: 2 Kapitányok a' Latour Reg. ből: és 4 tő Hadnagyok u. m. Richter Pellegrinből, Piringer a' hid tsinálóktól, Kalliót az Agyuzóktól, Tortler Schrödertől.

Vegső jegyzések. — Valamint F. Királyunk, úgy F. Királynénkis már olly egésséges, hogy a' játék néző helyen is egy néhányszor meg jelent. — Ferentz fő Hertzegis kezdett már a' himlőből gyógyulni. — Obester Hertzeg Déligne, a' mi F. Fejedelmünknek tudtával, a' Muszka Tábournál Generál-Májorra lett sőt még más Tiszteinkis mennek ide. — Azok a' szabad-seregbéliek, kik a' mi szolgálatunkból el-betsáttattak, többnyire a' Muszka tábournál vésznek szolgálatot — még pedig némely Politikusoknak értelmek szerint egy néma mutató-ujj után. — Már egy néhány úgy nevezett Conferentz Tanáts gyűlések bizonyoson tartattanak Bétsben annak ki nyomozására, hogy lehetne az elefégbéli dolgok' drágaságán segíteni. — Az ország megint közben járová lett a' Király előtt, azon szerentsétlen Gréfen sergebéli Tiszt. Urakra nézve, kiknek már ügyek a' Haza előtt tudva vagyon, és azt igérete ö Fellege, hogy

mélő

méltó tekintetbe fogja ezeknek ügyeket venni. — Ugy értyük, hogy a' N. M. Királyi Testörzö sereg még leg alábbis 40 nemes ifjakkal fog szaporittatni. Ezen Nemes sereg az, mely a' Bétsben öszve gyült minden Europai nemzetek előtt a' Magyar Nemes ifjuság Tükörét hordozza — hogyne volna hát szükség az ide jövő ifjakat, minden fogorság és részre hajlás nélkül meg vállagatni. Nem minden Legénynek - illik a' veres nadrág — nem minden Legény illik a' szürke-paripára — kivált a' Magyar Nemesség' tükrül — Nem szük nálunk a' szép természetű Nemes ifju — egy Nemzetbe sints több, mint a' miénkbe, tsak a' fogorság ne uralkodnék oly nagyon.

Monachiumból. — A' Palatinátusi Válofztó Fejedelem, mint a' II. dik *Josef* halála és II. dik *Leopold* Tsászárrá lett válofztála közt lefojt idő alatt vólt Vice Tsászár, vagy Tsászári Helytartó, a' múlt Sept. 24. dik napján, különös kegyelme's rendes hatalma szerint, Ts. és K. Oberster Szent-Királyi *Pletrich* János Urat, ugy ennek testvérének, ki közelebbről mint Ts. és K. Gen. Májor meghalozott, két fijasait és 3 leányait, ezeknek házofságaikból szármozandó minden maradékaikkal egybe, Romai Sz. Birodalom-béli Gróffágra emelni méltoztatott.

Költ Bétsben 10. dik Decemberben 1790.